



The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 11. lipnja 2017. [\[Multimedia\]](#)

Kršćanska zajednica može postati odrazom zajedništva

Presvetoga Trojstva

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Svetopisamska čitanja ove nedjelje, na svetkovinu Presvetoga Trojstva, nam pomažu ući u otajstvo Božjeg identiteta. U drugom čitanju donose se pozdravne riječi koje Pavao upravlja zajednici u Korintu: „Milost Gospodina Isusa Krista, ljubav Boga i zajedništvo Duha Svetoga sa svima vama" (2 Kor 13, 13). Ovaj –nazovimo to tako – Apostolov „blagoslov" rezultat je njegova osobnog iskustva Božje ljubavi, one ljubavi koju mu je otkrio uskrsli Krist i koja mu je promijenila život i „nagnala" ga donijeti evanđelje poganima. Polazeći od toga svog iskustva milosti, Pavao može hrabriti kršćane ovim riječima: „Radujte se, usavršujte se, tješite se, [...] mir njegujte" (r. 11). Kršćanska zajednica, unatoč svim svojim ljudskim ograničenjima, može postati odrazom zajedništva Presvetoga Trojstva, njegove dobrote i ljepote. Ali ovo – kao što i sam Pavao svjedoči – vezano je uz iskustvo Božje milosti, njegova oprosta.

To je ono što se događa Židovima u izlasku. Kada je taj narod raskinuo Savez, Bog se javio Mojsiju iz oblaka, kako bi obnovio taj savez, proglašavajući svoje ime i njegovo značenje. Evo njegovih riječi: „Jahve, Bog milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat ljubavlju i vjernošću" (Izl 34.6). To ime izražava da Bog nije dalek i zatvoren u sebe samog, nego je Život koji se želi priopćiti, on je otvorenost, Ljubav koja otkupljuje čovjeka od nevjernosti. Bog je „milosrdan", „milostiv" i „bogat dobrotom", jer nam se nudi da prevladamo svoje granice i nedostatke, kako bi nam oprostio naše zablude, da nas vrati na put pravednosti i istine. Ta Božja objava prispjela je svojoj punini u Novom zavjetu zahvaljujući Kristovoj riječi i njegovu poslanju spasenja. Isus nam je pokazao Božje lice, Jedan u biti, a Trojstven u osobama; Bog je posve i samo Ljubav, u suodnosu koji sve stvara, otkupljuje i posvećuje: Otac, Sin i Duh Sveti.

A današnje nam Evanđelje pred oči stavlja Nikodema, koji je – premda je zauzimao važno mjesto

u vjerskoj i građanskoj zajednici svoga vremena – nastavio tražiti Boga. Nije mislio: „prispio sam cilju“; ne, nije prestao tražiti Boga. Sada opaža odjek njegova glasa u Isusu. U noćnom dijalogu s Nazarećaninom, Nikodem konačno shvaća da ga je Bog već tražio i očekivao; da ga On osobno ljubi. Bog uvijek prvi traži nas, očekuje nas, prvi nas voli. On je poput bademova cvijeta, tako kaže Prorok: prvi procvjeta (usp. Jr 1, 11-12). Ovako naime govori Isus: „Bog je tako ljubio svijet da je dao Sina, Jedinorođenca, da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da ima život vječni“ (Iv 3,16). Što je to život vječni? To je neizmjerena i besplatna Očeva ljubav koju nam je Isus darovao na križu, prinijevši svoj život za naše spasenje. Ta ljubav s djelovanjem Duha Svetoga okupala je novim svjetlom zemlju i svako ljudsko srce koje ga prima; svjetlo koje otkriva mračne kutove, tvrdoće koje nas priječe donositi dobre plodove ljubavi i milosrđa.

Neka nam Djevica Marija pomogne da uvijek sve dublje ulazimo, čitavim svojim bićem, u zajedništvo Presvetoga Trojstva, kako bismo živjeli i svjedočili ljubav koja daje smisao našem životu.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

jučer je, u La Speziji, blaženom proglašenja Itala Mela. Odrasla je u obitelji daleko od vjere, u mladosti se izjašnjavala kao ateistica, ali se nakon intenzivnoga duhovnog iskustva obratila. Radila je među studentima katolicima; zatim je postala benediktinska oblata i prošla mistični put u čijem je središtu bilo otajstvo Presvetoga Trojstva, koje danas slavimo na poseban način. Neka nas svjedočanstvo nove blaženice ohrabri, u našim danima, da često svoje misli upravimo Bogu Ocu, Sinu i Duhu Svetom koji prebiva u sobi našeg srca.